

عنوان مقاله:

بررسی حضور امر قدسی (شهودی) در غزلیات مولانا با تکیه بر نظریه های رودلف اتو

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 11، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی محمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا همدان.

مجتبی صوفی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

درک ذات خداوند و دریافت کیفیت صفات او، از مسائل پیچیده ای است که انسان با شعور و آگاه در همه دوران ها به آن اندیشیده و در جستجوی فهم آن برآمده است. این نکته در قرن های بسیار، هسته اصلی بحث های عارفان، فیلسوفان و متکلمان شرقی و غربی بوده است. آنان در آثار خود کوشیده اند تا از این راز سر به مهر پرده بگیرند که خدا چگونه وجودی است و از چه راهی با او ارتباط عمیقی می توان برقرار کرد. در میان عارفان شرقی، مولانا جلال الدین بلخی از بزرگ ترین کسانی است که در آثار خود خداوند را توصیف کرده است. او در آثار خود با استفاده از آموزه های قرآنی، درباره خداوند و کیفیت ذات و صفات او، بسیار سخن گفته است. بخش درخور توجهی از اندیشه های او در غزل ها و در مثنوی، به گونه مستقیم و در قالب شخصیت های دیگر، درباره تحلیل و توصیف خداوند است؛ در واقع خداوند هسته اصلی در اندیشه های کلیدی مولاناست. رودلف اتو نیز از دین پژوهان غربی و یکی از بزرگ ترین پدیدارشناسان دین و پیشگامان روان شناسی دین است که در کتاب پرآوازه خود، مفهوم امر قدسی، با نگاهی پدیدارشناسانه به تفسیر «تجربه دینی» می پردازد و جنبه هایی از «پدیده های شهودی» و «تجربه های دینی» را با نام های ویژه ای مانند «نومینوس» یا «امر مینوی» برجسته می کند. اندیشه های رودلف اتو، به ویژه درباره امر قدسی، به برخی از اندیشه های مولانا درباره شهود بسیار نزدیک است.

کلمات کلیدی:

مولانا، رودلف اتو، امر قدسی، نومینوس، شهود، غزلیات شمس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209316>

